

Arrest

nr. 64 635 van 12 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 4 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 mei 2011 met referentienummer 5468.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Albanees te zijn, afkomstig uit Skenderaj (Kosovo) en een Kosovaars staatsburger. U zou sinds vier jaar onder druk worden gezet door een onbekende georganiseerde groep om de familiegronden in het centrum en in de periferie van Skenderaj aan hen te verkopen. U vermoedt verder dat deze georganiseerde groep twee tot drie jaar geleden de waterafvoerriolen aan uw huis zou hebben geblokkeerd. Daarnaast verklaart u dat de problemen het laatste jaar erger zijn geworden. Drie gemaskerde mannen zouden u in september 2010 op straat hebben tegengehouden en u hebben gezegd dat u uw grond aan hen moest verkopen. Indien u hierop

niet zou ingaan, zouden ze u iets aandoen. U kreeg angst en besloot hierop uw vaderland te verlaten. U stelt rond 12 november 2010 Skenderaj te hebben verlaten en nog diezelfde dag zou u vanuit Mitrovica Kosovo hebben verlaten in een bestelwagen. U verklaart in België te zijn aangekomen op 16 november 2010, waar u de volgende dag asiel aanvraag.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 11 juli 2009; uw Kosovaars rijbewijs, uitgereikt op 5 augustus 2010 en de eigendomsakte van uw grond.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat u Kosovo diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of omwille van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen aangaande de mondelinge bedreigingen die tegen u werden geuit en die de kern van uw asielrelaas treffen vaag en niet eensluidend zijn. Zo kan u slechts bij benadering zeggen hoeveel keer u werd bedreigd. Zo verklaart u dat u in het eerste jaar dat u problemen kende twee à drie keren werd bedreigd en dat dit later iets meer gebeurde. (gehoorverslag CGVS, pp.10-11). Verder stelt u aanvankelijk tijdens uw gehoor dat naast u enkel uw vader nog werd bedreigd (gehoorverslag CGVS p.10), terwijl u later tijdens uw gehoor stelt dat ook uw broers op straat werden aangesproken en bedreigd (gehoorverslag CGVS p.13). Hierdoor zijn de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde bedreigingen aangetast.

Verder dient er vastgesteld te worden dat de door u beweerde problemen louter privaatrechtelijk en interpersoonlijk van aard zijn en aldusdanig niet ressorteren onder de Vluchtelingenconventie. Uw problemen zijn bovendien enkel lokaal gesitueerd. Er dient verder te worden vastgesteld dat ook uw vader en in mindere mate uw broers op dezelfde wijze onder druk werden gezet om de familiegrond te verkopen. Het feit dat uw ouders na uw vertrek nog steeds in Skenderaj in hun huis verblijven en er geen noemenswaardige problemen kennen (gehoorverslag CGVS p.3 en 13) en ook uw broers, die meestal in Pristina verblijven, geen problemen kennen, doet verder afbreuk aan uw vrees.

U hebt verder niet aannemelijk gemaakt dat u, als etnische Albanees, als gevolg van de door u aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kon/kan doen op de hulp en/of de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten. Zo verklaarde u dat u geen hulp van de politie hebt ingeroepen en nooit een klacht hebt neergelegd tegen de bedreigingen van de georganiseerde groep. U verklaarde in dit verband dat u schrik had omdat er in Kosovo mensen vermoord worden nadat ze klacht ingediend hebben bij de politie. U verklaarde eveneens dat u niet wist wie de mensen waren die u bedreigden, waardoor u niets kon doen. Nochtans had u wel een klacht kunnen indienen tegen onbekenden en kon u de politie gemakkelijk bereiken, omdat zij tegenover uw huis gevestigd zijn. U verklaarde hierover zelf dat de criminele groep bij u thuis nooit is langsgeweest (gehoorverslag CGVS p.8) omdat het politiekantoor tegenover uw huis is gelegen (gehoorverslag CGVS p.13), wat wijst op een vrees van criminelen ten aanzien van de Kosovaarse politie. Deze vaststelling ondermijnt nog meer het feit dat u geen klacht bij hen hebt ingediend.

Aansluitend kan nog worden opgemerkt dat u verklaarde persoonlijk nooit problemen gekend te hebben met de autoriteiten in Kosovo (gehoorverslag CGVS p.14). Derhalve heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich in het geval van (hernieuwde) problemen met uw belagers niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Bovendien is het juist de taak van de autoriteiten om u en uw familie indien nodig bescherming te bieden en een onderzoek te voeren. De autoriteiten kunnen immers niet optreden indien zij niet op de hoogte worden gebracht van criminele feiten. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook geenszins dat de politie in het kader van uw problemen niet zou optreden.

In dit verband kan worden verwezen naar informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat de politie anno 2010 in Kosovo wel degelijk actie onderneemt wanneer ze van misdrijven op de hoogte wordt gesteld. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP (Kosovo Police) beter in overeenstemming gebracht met de internationale standaarden betreffende politiewerk. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is Eulex van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden. Er zijn dan ook in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het CGVS zich baseert voor de motivering van deze beslissing, werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

Uit uw gehoor op het CGVS blijkt verder dat u elders geen problemen had met de autoriteiten of met andere burgers (gehoorverslag CGVS p.14), zodat er geen redenen zijn waarom u zich niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen om aan deze problemen te ontkomen. Deze stelling wordt verder kracht bijgezet door het feit dat u zelf verklaart dat uw broers en zussen in Pristina, Drenica en Mitrovica nooit problemen hebben ondervonden met uw belagers (gehoorverslag CGVS p.10). Uw verklaringen dat uw belagers u overal zouden kunnen vinden omdat Kosovo klein is (gehoorverslag CGVS p.15) zijn derhalve volledig hypothetisch en worden niet ondersteund door concrete elementen. Dat u zelf verklaart liever in uw eigen stad te blijven wonen (Skenderaj) doet verder afbreuk aan uw vrees.

Tenslotte dient er vastgesteld te worden dat de door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten geen afbreuk doen aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteitskaart en rijbewijs bevestigen enkel uw identiteit en uw nationaliteit, die hier niet ter discussie staan. De eigendomsakte van uw grond die u voorlegde bevestigt enkel dat uw familie eigenaar is van de grond. Dit feit wordt door de Belgische asielinstanties niet in twijfel getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting.

2.1.2. Aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling is verzoeker van oordeel dat de commissaris-generaal geenszins op voldoende wijze heeft onderzocht of hij om redenen omschreven in de Vluchtelingenconventie bij een terugkeer naar Kosovo beroep zal kunnen doen op de bescherming van de Kosovaarse of de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten. Verzoeker stelt dat in Kosovo deze bescherming niet gegarandeerd is en verwijst hiervoor naar een citaat uit het rapport van de US Department of State "Serbia (Kosovo) Country Report on Human Rights Practices for 2009". Geenszins werd er door de commissaris-generaal recente informatie en/of recente rapporten aangaande Kosovo anno 2011 aangehaald waaruit blijkt dat deze weinig rooskleurige situatie in Kosovo ondertussen gewijzigd zou zijn. De rapporten waarnaar er in de bestreden beslissingen wordt verwezen, hebben immers enkel betrekking op de toestand in Kosovo anno 2009 en 2010.

2.1.3. Aangaande de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut stelt verzoeker dat hij in geval van terugkeer naar Kosovo een reëel risico op ernstige schade zal lopen in de zin van doodstraf of executie en/of foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Hij heeft reeds aangetoond dat in Kosovo anno 2011 de bescherming door de Kosovaarse of de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten geenszins gegarandeerd is. Uit de bestreden beslissing blijkt geenszins duidelijk dat de commissaris-generaal zijn asielaanvraag op een afdoende manier heeft getoetst aan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de

waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De commissaris-generaal motiveert met recht dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers verklaringen vaag en niet eensluidend zijn aangaande de mondelinge bedreigingen die tegen hem werden geuit. Bovendien zijn deze problemen van louter privaatrechtelijke en interpersoonlijke aard en ressorteren zij niet onder het Vluchtelingenverdrag. Verzoekers problemen zijn tevens van lokale aard en verzoekers vader en broers, die op dezelfde wijze onder druk werden gezet om de familiegrond te verkopen, verblijven nog steeds in Skenderaj zonder er noemenswaardige problemen te kennen. Deze vaststellingen worden door verzoeker niet betwist in voorliggend verzoekschrift.

Inzake verzoekers grief dat de commissaris-generaal niet heeft onderzocht of hij bescherming kan genieten in Kosovo van de aldaar aanwezige autoriteiten blijkt dat verzoeker nooit beroep heeft gedaan op de autoriteiten. Verweerder merkt terecht op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Verzoeker blijkt geen pogingen te hebben ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen, ook al had hij hiertoe de gelegenheid. De autoriteiten kunnen uiteraard niet optreden indien zij niet op de hoogte worden gebracht van criminele feiten. Verzoeker verklaarde persoonlijk nooit problemen gekend te hebben met de autoriteiten in Kosovo.

Internationale bescherming kan worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput – wat bij verzoeker niet het geval is – of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst niet voldoende bescherming kunnen verlenen. Volgens de landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat de politie anno 2011 in Kosovo wel degelijk actie onderneemt wanneer ze van misdrijven op de hoogte wordt gesteld en dat, niettegenstaande er binnen de Kosovaarse politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, Eulex (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) van oordeel is dat de Kosovaarse politie een voorbeeldorganisatie is geworden. Aldus werden er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

De stelling van verzoeker dat de rapporten waarnaar er in de bestreden beslissingen wordt verwezen enkel betrekking hebben op de toestand in Kosovo anno 2009 en 2010 mist feitelijke grondslag gelet op een aantal krantenartikels over het goed functioneren van de Kosovaarse politie daterend van februari 2011 (zie map Landeninformatie in het administratief dossier). Het louter citeren van een aantal delen van een passage uit een rapport is niet van die aard om de vaststellingen in de bestreden beslissing en de informatie waarop deze vaststellingen gebaseerd zijn *in concreto* te weerleggen.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven

die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn of dat de asielaanvraag niet op een afdoende manier werd getoetst aan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de subsidiaire beschermingsstatus enkel kan worden toegekend aan de vreemdeling die zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen. Gelet op het vastgestelde *sub* 2.2.2. blijkt dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij als gevolg van de aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

2.2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om de asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.2.5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS